YIL 3

56

11 Eylül 1978

FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

● BAYRAMDAN BİR GÜN ÖNCE SİVAS KENTİNDE FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN TERÖR ESTİRİLDİ. DOKUZ YURTTAŞIMIZ ÖLDÜ, YÜZLERCESİ YARALANDI BİRÇOK DÜKKAN TAHRİP EDİLDİ

● HÜKÜMET ISE SEKİZ AYDIR YAPTIGI GİBİ OLAYLARIN PEŞİNDEN GİTMEYE, DOKUZ YURTTAŞIMIZ ÖLDÜKTEN SONRA HER TÜRLÜ TEDBİRİN ALINDIĞINI İLAN ETMEYE DEVAM EDIYOR

SİVAS'TA FAŞİST TERÖR

Ramazan Bayramından bir gün önce Sivas kentinde faşist katiller tarafından büyük bir terör estirildi. Dokuz yurttaşımız öldü, yüzlercesi yaralandı, birçok dükkan tahrip edildi.

Sivas, Elazığ gibi Gaziantep gibi faşistlerin adım adım tırmandığı, başka kentlerden getirdikleri güçleri yığdığı bir kentimiz. Faşistlerin Sivas'ta içinde bulundukları hazırlıklar konusunda birçok uyarı yapılmıştı. Buna rağmen güvenlik kuvvetleri faşist azgınlığını birgün sonra dizginleyebildiler. MHP sloganları atarak, «Milli Devlet, Güçlü İktidar» diye bağırarak yürüyen faşist katiller bütün bir gün Sivas kentini altüst ettiler. Kundakladıkları binaları söndürmek isteyen itfaiyeye engel oldular. Önceden seçilmiş hedeflere saldırarak buraları tahrip ettiler. Yanyana iki dükkandan birini tarümar ettikleri halde diğer dükkanın camı bile kırılmadı. Katil çetesinin nasıl hesaplı bir şekilde yönlendirildiğinin bundan iyi örneği olamaz.

Faşist azgınlık bayramın birinci gününde de devam etti. Şehirde birçok yangın çıkarıldı.

Hükümet ise sekiz aydır yaptığı gibi olayların peşinden gitmeye, dokuz yurttaşımız öldükten sonra, her türlü tedbirin alındığını ilan etmeye devam ediyor. Faşizmin kaynağına yönelmek, etkili tedbirlerle ve faşizme karşı kin duyan halkımızın büyük çoğunluğunun desteğini alarak faşizmi sindirmek yerine hükümetin uyguladığı tedbirler faşistleri memnun edecek niteliktedir. MC hükümetleri zamanında bile valilik kararlarıyla sokağa çıkma yasağı uygulaması yapılamıyordu. Bu âdet Halk Partisi tarafından çıkarıldı. Can güvenliğinden yoksun halk, bir de evlerinde hapsedilerek faşistlerin estirmek istediği yıldırma kampanyasına hizmet ediliyor.

Hükümet bu kafayla giderse bir sekiz ay geçtikten sonra bile «olayları kontrol altına aldığını» beyan etmeye devam edecek. Bu kafa sekiz ay daha iktidarda kalmaya imkan verirse.

ZAFER İRAN HALKLARININ OLACAK!

● 12 kentde 6 ay sürekli sıkıyönetim ilan edildi.

● Sıkıyönetime karşı çıkan halk, Tahran sokaklarında Şah'ın polis ve askerleriyle çarpışıyor.

● Çarpışmalar sırasında 50'ye yakın kişi öldü.

Halk muhalefetini ezmeye çalışan askeri birlikler

Başbakan Şerif İmami'nin hükümeti bile Şah'ı kurtaramayacak. Bakanlar Kurulu'nun sıkıyönetim ve gece sokağa çıkma yasağı kararlarına karşı bütün İran'ı kaplayan kitle gösterileri dev boyutlara ulaştı.

İran halkı hükümetin kararına meydan okuyarak Tahran'da ve ülkenin diğer kentlerinde Şah ve hükümet aleyhindeki gösterilere katıldılar.

Sıkıyönetim ilanından sonra meydana gelen ilk olaylarda askerlerin makineli tüfeklerle halk üzerine açtığı ateş sonucu 50'ye yakın kişi öldü.

Başkent'in Caleh meydanında toplanan yüz binlerce İranlı zırhlı birlikler ve tam teçhizatlı askerler tarafından kuşatılmışlardır. Halkın dağılmasını isteyen komutanın emri hiç bir etki yapmayınca bu defa havaya ateş açılmıştır.

Askerlerin havaya ateş açması bile halkı yerinden kıpırdatmayınca ateş emri verilerek silahsız kadın, erkek, çocuk topyekun herkesin üzerine makineli tüfeklerle yaylım ateşi açılmıştır.

Bu katliamın ardından Tahran'ın kenar mahallelerinde yoğun sokak çarpışmaları başlamış, halk kendinden katbekat silahlı askerlerle kahramanca savaşmıştır.

Şu sıralarda bu savaş devam etmekte, Tahran'da top sesleri yeri göğü inletmekte. Şah'ın devrilmesi uğrunda ölmeyi bile göze alan İran halkları şanlı direniş örnekleri vermektedir.

Zafer İran halklarının olacaktır..

Ankara'da Katliam

Polis'in 12 Mart günlerinden edindiği alışkanlıklardan birisi geçtiğimiz günlerde üç gencin katledilmesiyle sonuçlanmıştır. Bilindiği gibi 12 Mart günlerinde Polis evini öğrendiği bazı devrimcilere ölüm cezası biçmiş sonra da infaz için yola koyulmuştu. 12 Mart sonrasında polisin bu tavrı Zeytinburnu operasyonu diye anılan olayda da ortaya çıkmıştı.

Polis bu sefer de bir polis memurunun yaralanması olayını Ankara'nın Şentepe semtinde oturan üç gencin yaptığını her nasılsa istihbarat etmiş ve bu gençlere biçtiği cezayı infaz etmek üzere yola çıkmıştır.

Şentepe halkının gözleri önünde eve dalan polisler teslim ol çağrısı bile yapmadan gençleri makineli tüfekle delik deşik etmişlerdir. Mahalle halkı bunun tanığıdır. Nitekim polis yetkililerinin beyanları da çelişkilerle doludur. Ankara valisi olaydan sonra verdiği beyanatta şöyle diyor: «... Polisler teslim olun diye ihtar ediyor. İçerden ses gelmeyince polisin biri pencereden giriyor ve içerde çatışma başlıyor. Karanlıkta karşılıklı ateş ediyorlar.»

Daha sonra tanık ifadeleri karşısında güç durumda kalan yetkililer olayı şöyle çeviriyorlar: Polisler eve girdiğinde ateşle karşılaştılar bu nedenle «teslim ol» çağrısı yapamadılar.

Bu çelişkiler de gösteriyor ki olay önceden tasarlanmış bir cinayettir. Ama ne yazık ki katiller sadece «savcılığa haber vermeden ölüleri olay yerinden almak» suçundan yargılanacaklar.

Ecevit hükümeti faşist ülkelere özgü metodlarla çalışan polislerle nereye gidileceğini ciddi ciddi düşünmelidir.

Katillerin yakasına kanun, eğer varsa, yapışmalıdır.

Genel Kurmay Başkanı «Ambargo Sürerse Ordu Mevcudu Azaltılır» dedi

● AMBARGO KALKSA DA KALKMASA DA ASKER SAYISI AZALTILMALIDIR

Genel Kurbay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, ambargo ile ilgili görüşlerini açıklarken, «Ambargo kalkmayacak olursa silahlı kuvvetlerimizin mevcudunda bir azaltmaya gitmek kaçınılmaz olacaktır» demiştir.

Türkiye, bugün en fazla asker besleyen ülkelerden biridir. Birçok ülke silahlı kuvvetlerin sayısını azaltırken, Türkiye sürekli olarak orduda asker sayısını arttırmıştır. Bu yüzden en üretken dönemlerinde pek çok insan âtıl duruma sokulmakta, ülke ekonomisi sarsıntılar içinde olduğu halde hiç bir üretken faaliyeti olmayanları beslemek durumunda kalınmaktadır.

Türkiye'de silahlı kuvvetlerin mevcudu, ambargo kalksın ya da kalkmasın, mutlaka azaltılmalıdır. Asker mevcudunun azaltılması sadece bir «iktisat» tedbiri olmakla kalmayacak, aynı zamanda uluslararası yumuşamaya da bir katkı olacaktır. Çünkü, emperyalizm halkları birbirine karşı kışkırtarak, silahlanmayı, asker mevcudunu çoğaltılmasını teşvik etmektedir. Bunun ceremesini ülkelerin emekçileri çekmektedir.

gerçek durum

CHP'ne dikkat

Cumhuriyet Halk Partisi önümüzdeki günlerde şimdiye kadar izlediğimizden daha sağda bir politika sürdürmeye hazırlanmaktadır. Üye kayıtlarının yenilenmesi bahanesiyle onbinlerce Halk Partili tasfiye edilmiştir. Halk Partisinin sol kanadına mensup bu kişilerin tasfiyesi sağa açılmaya hazırlanan Halk Partisinin kendi içinden gelecek tepkilere karşı şimdiden tedbir alınmasından başka birşey değildir.

Halk Partisi böylece arkasını güvene aldıktan sonra emperyalizmle daha da uzlaşacak, ücretleri dondurma uğraşına hız vercek ve belki de anarşiyi durdurma bahanesiyle gerek dernekler gerekse de toplantı ve gösteri yürüyüşü kanunlarında anti-demokratik değişikliklere gitmek isteyecektir. Bu konuda bazı beyanatlar da verilmektedir.

Ancak Halk Partisinin önünde böyle bir politikayı uygulamasına köstek olacak önemli bir güç vardır. Sosyalist, ilerici, demokrat güçler ve onların etkinliğindeki demokratik kitle örgütleri. CHP bu tehlikeyi de görmüştür ve şimdi politikasını bu güçleri pasifize etmeye kaydırmaktadır.

Son TÖB-DER Kongresi sırasında ve sonrasında CHP'nin takındığı tavır bunun en somut kanıtıdır.

Tüm bunlar CHP'nin önümüzdeki günlerde uygulamaya çalışacağı sağ politikanın habercileridir. Emperyalizm, iktisadi alanda da ambargo uygulayarak Ecevit hükümetine sağ bir politika izletmeye çalışmaktadır.

Anlaşılıyor ki Ecevit hükümeti halk güçleriyle kader birliği yapıp halkın gerçek çıkarları doğrultusunda emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı direnmeyi seçeceği yerde, emperyalizmin isteklerine uyum göstermeyi tercih etmektedir.

Bütün telaşları kendilerine umut bağlayan halkın kendi solundaki güçlerce uyandırılmasından korkmaktan ileri geliyor.

Sosyalist ve demokratik güçlere karşı yaptıkları saldırıların bundan başka bir nedeni yoktur.

TSİP Çanakkale İl Örgütü kuruldu

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) yurt sathında örgütlenme faaliyetlerine devam etmektedir. Son olarak da geçtiğimiz günlerde Çanakkale İl örgütü kurulmuş ve çalışmalarına başlamıştır.

İl çapında örgütlenmek için hızlı bir tempo içinde çalışmaya başladıklarını belirten İl Başkanı İlhan Uslu, demecinde, «Partimiz insanlığın savaştan, sömürüden topyekün kurtulmasını savunuyor» demiş ve özetle şöyle devam etmiştir:

«Bundan sonra Çanakkale'de de demokratik bir hareket olan emekçi halk hareketi siyasal bir kimlik kazanacak ve işçi sınıfı öncülüğündeki demokratik halk iktidarının kuruluşu için İl örgütümüz, var gücüyle çalışacaktır.»

Faşistler Genç Sosyalist Bayram Darçın'ı katletti

Faşist katiller 21 Ağustos Pazartesi gecesi evine gitmekte olan Sosyalist Gençler Birliği Üyesi Bayram Darçın'a pusu kurarak kendisini katletmişlerdir.

Bıçakla saldıran katiller birçoğu kalp çevresinde olmak üzere Darçın'ın vücudunda dokuz yara açmışlardır.

Devriye tarafından yerde yatar durumda bulunan Bayram ölmeden önce kendisine faşistlerin saldırdığını söylemiş, katillerden birinin adını da vermiştir.

Hastahaneye yetişemeden ölen Bayram Darçın'ın adını verdiği faşist katil Ali Fındıkoğlu bıçağıyla birlikte yakalanmıştır.

Yetkililer Darçın'ın ailesinin tüm ısrarlarına rağmen cenazenin Gümüşhacıköy'de gömülmesine izin vermemişlerdir.

Olayı duyan sosyalistler bir büyük bir kalabalık halinde köye giderek arkadaşları için son görevlerini yapmışlardır.

Darçın'ın katli halk arasında büyük tepki yaratmıştır.

TSİP Gümüşhacıköy İlçe Teşkilatı olayla ilgili geniş bir bildiri dağıtımı yapmıştır.

Emperyalizme Karşı Yurtsever Savaşın Başarı Günü

9 eylül

9 Eylül, emperyalizmin maşası Yunanistan hakim sınıflarının Anadolu'yu istilâ hevesiyle yurdumuza saldıkları Yunan ordusunun denize döküldüğü ve İzmir'in kurtulduğu gündür. Yurtsever savaşın emperyalizme karşı başarı kazandığı bir gün olarak tarihimizin şanlı dönemeçlerinden biridir.

9 Eylül 1922'de sona eren Kurtuluş Savaşı on binlerce yurtseverin kanı bahasına kazanılmıştır. Bu arada on binlerce Yunan askeri de Yunanistan hakim sınıflarının emperyalizmin kuyruğunda yayılma siyasetinin kurbanı olmuştur. Emperyalist başkentlerde ve Atina saraylarında kararlaştırılan istilâcı siyasetlerin bahasını 9 Eylül'de denize dökülen, çoğunluğu emekçi Yunan askerleri ödemiştir. Yunan hakim sınıflarının istilâcı emelleri Yunan emekçilerine hiç bir şey kazandırmamış, çok şey kaybettirmiştir.

Öte yandan on binlerce Türkiyeli yurtseverin canı bahasına kazanılan Kurtuluş Savaşının hemen ertesinde Türkiye burjuvazisi ve toprak ağaları da işçi sınıfının henüz gelişmişliğinden ve örgütsüzlüğünden yararlanarak emekçi halkın karşısına dikilmişler, kendi sömürü düzenlerini dayatmışlar, bir yıl sonra yine İzmir'de toplanan İktisat Kongresinde aldıkları kararlarla ülkeyi emperyalizmin sömürü ağına yeniden bağlayan ilmekleri atmaya başlamışlardır.

nuez — kapitalist toplumda

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Nikaragua Halkı Matagalpa Direnişini Unutmayacak

Somoza Diktatörlüğüne Karşı Ayaklanan Matagalpa Kenti Yerle Bir Edildi, Genel Grev Sürüyor

Bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua'da Somoza diktatörlüğüne karşı direnen güçlerin Başkanlık sarayını basarak rehin aldıkları bakanlar karşılığında hapishanelerdeki 83 devrimciyi kurtararak ülkeden ayrılmalarından sonra olaylar hızla gelişmiştir.

İlk olarak Nikaragua işçi sınıfı başlattığı genel grevle Somoza diktatörlüğüne karşı direnmeye başlamıştır. Grev kısa sürede bütün şehirlere yayılmıştır. Askeri birlikler ve polis grevleri kırmak için işçilere saldırmış ve açılan ateş sonucunda çok sayıda işçi hayatını kaybetmiştir. Buna rağmen genel grev Birleşik Muhalefet Cephesinin önderliğinde yaygınlaşmaya devam etmiştir. Son olarak hava yolu personeli de greve gitmiştir. Ülkede yalnızca Somoza ailesinin sahibi olduğu özel uçak şirketi çalışmalarını sürdürmektedir. İşçilerin grevine esnaflar da katılmış ve bütün dükkânlar kapanmıştır.

Diğer taraftan ülkenin üçüncü büyük kenti olan Matagalpa'da halk şehrin yönetimine el koymuş ve ordu birliklerine karşı direnmeye başlamıştır. Somoza'nın oğlunun yönettiği zırhlı birliklere ve hava kuvvetlerine karşı Matagalpa halkı 5 gün direnmiştir. Nihayet faşist birlikler yerle bir ettikleri şehre girmişler ve büyük bir katliama girişmişlerdir. Şehir halkının önemli bir kısmının dağlara çekildiği ve mukavemet etmeye devam ettiği öğrenilmiştir.

Somoza tüm halkın ayaklanmasına rağmen iktidarı bırakmamakta direnmektedir. Bir basın toplantısında iktidarı bırakmayı düşünüp düşünmediğini soran gazeteci tutuklanmış ve bilinmeyen bir yere götürülmüştür.

Ticaret Odası konfederasyonunun bile grev çağrısı yaptığı gözönüne alınırsa Somoza diktatörlüğüne karşı muhalefetin ne kadar yaygın toplum kesimlerini sardığı anlaşılabilir.

Hiçbir diktatör böylesine geniş bir muhalefetin önünde direnemez.

Ancak diktatör Somoza'nın kaybedeceği çok şey vardır. Kişisel servetinin 500 milyon dolar (12,5 milyar lira civarında) olduğu tahmin edilen Somoza iktidarını korumak için sonuna kadar mücadele edeceğe benzemektedir. Somoza'nın ailesiyle birlikte sahibi olduğu uçak ve denizcilik şirketleri, televizyon istasyonunu, gazeteleri, çiftlikleri, bira fabrikalarını ve bir limanın tümünü halka maledecek gelişmeler Nikaragua'da her an beklenebilir.

Diktatörlüğe karşı kitle hareketinden bir görünüş

EĞİTİM KÖŞESİ

Yurtseverlik Nedir?

Kısa bir süre önce 30 Ağustos zaferini kutladık. 30 Ağustos, emperyalizmin Yunan egemen sınıflarının yayılma heveslerini kullanarak [illegible] doluya sürmüş olduğu orduların yenilgiye uğratıldığı tarihtir.

Emperyalizme karşı kurtuluş savaşımız, 30 Ağustos'tan sonra emperyalizme oyuncak olan Yunan egemen sınıflarının orduları Anadolu topraǧından sökülüp atılmıştı. İşte 9 Eylül tarihi de bu sökülüp atılmanın, İzmir'in kurtarılışının tarihidir. Bu yüzden de 9 Eylül tüm yurtseverler için önemli bir tarihtir.

Sömürücü egemen sınıflar sosyalistleri karalamak için onları vatansızlıkla, vatan hainliğiyle yurdunu satmakla suçlarlar. Yabancılarla işbirliği içinde kendi ülkesinin zenginliklerini, halkını sömürenlerdir bu yalanları söyleyenler. Onlar savaşlarda hiç ölmezler, daha da zengin olurlar. Halbuki sosyalistler, bizim kurtuluş savaşımızda olduğu gibi, Nazi işgaline karşı Sovyet işçi sınıfı devrimcilerinin yaptığı gibi en ön safta dövüşerek canlarını feda ederler.

Sosyalistler kendilerini, vatanlarını, vatanlarının ezilen kitlelerini severler. Bu ezilen kitlelerin bilinçlenmesi için ellerinden geleni yaparlar. Zaten sosyalistlerin en önemli vasfı olan enternasyonalistlikleri, (yani bütün ülkelerin işçilerinin ortak mücadelesine inançları ve kendi ülkelerinde yürüttükleri mücadelenin bu bütünsel mücadeleyle uyum içinde olmasını gözetmeleri) ile yurtseverlikleri bir paranın iki yüzü gibi birbirinden ayrılmaz niteliklerdir. Sosyalistler bütün ülkelerin işçilerinin davalarının birliğine inandıkları için enternasyonalist; yurtlarını, halklarını, kültürlerini yüceltmek istedikleri için, bu uğurda ölümü göze aldıkları için, bir emperyalist işgal karşısında anayurdun savunmasında en ön safta dövüştükleri için yurtseverdirler.

Uzayda dostluk ve dayanışma

● ULUSLARARASI MÜRETTEBAT YÖRÜNGEDE

Soyuz-31 adındaki uzay gemisi 26 Ağustos'ta uzaya fırlatıldı. Gemide SSCB pilot-kozmonotu Valiriy Bikovksi ve Demokratik Alman Cumhuriyetinden araştırmacı kozmonot Sigmund Jaehn bulunuyordu.

Daha önce uzaya fırlatılmış olan ve şu anda içinde iki Sovyet kozmonotu bulunan Salyut-6 uzay istasyonu ile buluştu Soyuz-31.

Kozmonotlar uzay istasyonunda bir dizi araştırma yaptıktan sonra dünyaya döndüler. 15 Haziran'dan beri istasyonda bulunan iki kozmonot ise görevlerini sürdürüyorlar.

İlk Sosyalist Alman devletinin kuruluşunun 30. yıldönümü sırasında Sovyet ve Demokratik Alman kozmonotlarının birlikte uzaya gitmeleri sosyalist ülkeler arasındaki kardeşlik, dostluk ve dayanışmayı vurgulaması bakımından çok önemli.

Kozmonotlar uzaya giderken Demokratik Alman Cumhuriyeti ve Sovyetler Birliği devlet başkanları şu mesajı göndermişlerdi:

«Uçuşunuz, tüm ekonomik, manevi ve politik yaşam alanlarında, sosyalist ve komünist kuruluş sorunlarının çözümünde sıkı ve verimli işbirliğinde bulunan Sovyetler Birliği ve Demokratik Alman Cumhuriyeti halkları arasındaki dostluğun büyük gücünü açıkça göstermektedir... Sizler, uzaydaki sosyalizm elçileri, gezegenimizin tüm insanlarına kardeş sosyalist ülkeler haklarının karşılıksız dostça işbirliğinin inandırıcı örneğini gösterdiniz.»

KISA...KISA...KISA...

● İNGİLTERE 1980 OLİMPİYATLARININ MOSKOVA'DA YAPILMASINA KARŞI ÇIKTI

Bir süre önce ABD Başkanı Carter, Sovyetler Birliği'nde birkaç rejim düşmanının yargılanması üzerine bir numaralı «insan hakları» savunucusu olmuş ve bu durumu bahane ederek TASS muhabirini sınır dışı etmiş, bir ABD heyetinin de Sovyetler Birliği'ne gitmesini engellemişti.

Emperyalist ülkeler anti-sovyetizm yapabilmek için artık ellerine ne geçerse kullanmaya çalışıyorlar. İngiltere'de «insan hakları» savunuculuğunda geri kalmamak için 1980 olimpiyatlarının Moskova'da yapılmamasını isteyerek, «hür dünyayı» olimpiyatlara katılmamaya çağırmıştır.

Bugün ABD, Ingiltere, Batı Almanya gibi emperyalist ülkelerin zindanları siyasi tutuklularla doluyken, Afrika'da kurtuluş savaşı veren ülkeler de katliamlar düzenlerken, Sovyet toplumunun içine sızabilmiş birkaç sosyalizm düşmanının yargılanmasını büyük tepkiyle karşılamaktadırlar. Emperyalist ülkelerin amacı soğuk savaşı tekrar başlatmak, öte yandan kendi kanlı yüzünü saklamak için anti-sovyetizmle karışık «insancıl» bir maske takmak ihtiyacından doğmaktadır.

● ALMANYA'DA CIA OYUNLARI

Almanya'da, iktidardaki Sosyal Demokrat Partinin Genel Sekreter Yardımcısının casus olduğu CIA kanallı bir haberle gazetelerde yayınlandı.

Sosyal Demokrat Parti Başkanı Willi Brand pek yakında yapılacak olan genel seçimlerde partisinin şansının azaltılması için bu uydurma haberi CIA'nın yaydığını söyledi. Görülüyor ki en cancığer kuzu sarması emperyalistler bile birbirlerinin kuyusunu kazıyor. Amerikan emperyalizmi Avrupa'da en iyi ilişkiler içinde olduğu Almanya'nın başında bile adı «sosyal» ile başlayan bir partinin bulunmasına tahammül edemiyor.

KAMBOÇYA'NIN SALDIRGANLIĞI SÜRÜYOR

Arkasındaki Mao'cu Çin yönetiminden cesaret alarak kahraman Vietnam halkını toprak istekleriyle taciz eden Kamboçyalı şovenistler (aşırı milliyetçiler) gene saldırılarına devam ediyorlar.

Son olarak iki Kamboçya tümeni Vietnam sınırlarını aşmış ve sınır boyundaki yerleşme merkezlerini yakıp yıkmaya başlamıştır. Ancak Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti tümenleri saldırgan Kamboçya tümenlerini kuşatarak kendilerine ağır kayıplar verdirmiştir. Çin'in Mao'cu yöneticilerinin tüm dünyada sürdürdükleri gerici politikaya alet olan Kamboçya yöneticileri Vietnam halkıyla elbirliği içinde ülkelerini kurtuluşa götürmek yerine toprak kazanma hırsına düşmüşlerdir. Çin ise böylelikle, sosyalist sistemi ve Sovyetler Birliğini savunan Vietnam'ı dize getirebileceğini sanmaktadır. ABD emperyalizmini dize getiren bir halkla karşı karşıya bulunduğunu unutan Mao'cular ve uşakları hüsrana uğrayacaklar.

MAO'CU ÇİN LİDERLERİ MİLLİYETÇİ ÇİN İLE İLİŞKİ KURUYOR

1949'da Çin devrimi patlak verdiğinde emrindeki karşı-devrimcilerle birlikte Formoza adasına sığınan ve burada Milliyetçi Çin adıyla bir devlet kuran Çan Kay Şek ile Mao'cu Çin yöneticilerinin arası düzeliyor. Öğrenildiğine göre, daha düne kadar Milliyetçi Çin'i tanıyan ülkelerle diplomatik ilişki kurmayı reddeden Çin yöneticileri artık tavırlarını değiştiriyorlarmış. Pek yakında Çin Halk Cumhuriyeti ile Milliyetçi Çin arasında ticaret ilişkileri başlayacakmış. Bize kalırsa bu işte geç bile kaldılar. Çünkü Mao'cu Çin yöneticileri ile Çan Kay Şek arasında anti-komünist olmak bakımından pek bir fark yok. Hiç olmazsa Çan Kay Şek kendisini dünyaya komünist diye satmaya kalkışmıyor.

KOMÜNİSTLER İZLANDA HÜKÜMETİNE KATILDI

İzlanda'da yeni kurulan Johannson başkanlığındaki hükümete komünistler bakan vererek katılmışlardır. Böylece Johannson hükümeti 60 kişilik İzlanda parlamentosunda 40 kişilik çoğunluk sağlamıştır. İktidarda komünistlerin de bulunduğu tek NATO ülkesi böylece İzlanda olmaktadır.

«İşçilere sadece şunu söyleyebilirim : Vazgeçmeyeceğim. Bu tarihi anda, halka verdiğim sözü hayatım pahasına tutacağım. Bir kere daha muzaffer olacağımıza inancım tamdır. Yaşasın Şili.»

Salvador Allende

ŞİLİ'DE FAŞİZM YENİLECEK

Şili'de 11 Eylül 1973'de Başkan Allende'yi, binlerce işçi ve yurtseveri katleden faşist darbenin üzerinden 5 yıl geçti...

Şili'yi emperyalizmin ağır boyunduruğundan kurtarmak için mücadele veren Şili halkı, 1970 başkanlık seçimlerinde Salvador Allende'yi Cumhurbaşkanlığına getirmişti. Şili Komünist ve Sosyalist partilerinin başını çektikleri, halkın en ilerici kesimlerinden oluşan Halk Birliğinin desteğini alarak Başkanlığa seçilen Allende'nin görevi devralmasını daha başından beri önlemeye çalışmıştı ABD emperyalizmi. Halk Birliğinin iktidara gelerek programını uygulamaya koyulmasıyla emperyalizmin çıkarlarının bozulacağı biliniyordu. Önemli Bakır madenine sahip olan ülkedeki bu gelişmeler bölgede de emperyalizmin çıkarlarını zedeliyordu. Emperyalizmin uluslararası casusluk örgütü CIA böylece boy göstermeye başlıyordu Şili'de.

Allende'nin iktidara gelmesinden sonra, 1971 yılı Halk Birliği yönetiminin zafer yılı oldu. Bakır madenleri devletleştirildi, işsizlik oranı yüzde 6'dan, yüzde 3,8'e düştü, toprak reformu gerçekleştirildi. Bu durumda ABD çevreleri ellerindeki bütün imkanları seferber etmekte gecikmediler. Cumhurbaşkanı olmasını engelleyemedikleri Allende'yi devirmek için harekete geçtiler. Şili üzerine ekonomik baskılar yapılmaya başlandı. CIA ülkede provakasyonlara girişti. Halkı yıldırmak Allende'yi meşru yoldan devirmek girişimleride sonuç vermeyince emperyalizmin kirli emelini gerçekleştirmek üzere CIA faliyete geçti. Ordu içindeki faşist güçlerle tezgâhlanan darbe uygulanmaya kondu. Cumhurbaşkanlığı sarayı havadan bombalanarak Allende hunharca katledildi. Ülkede sıkıyönetim ilan edildi, parlemento dağıtıldı. Şili'nin dört bir yanında binlerce işçi, halk birliği üyesi, yurtsever subay, er öldürüldü. Binlerce kişi hapishanelere, toplama kamplarına tıkıldı. Şili cuntasının başına emperyalizmin uşağı Pinochet getirildi.

Şili'de faşist darbe, dünya halklarının demokratik ileri atılımları karşısında emperyalizmin içine düştüğü onulmaz zaafın ifadesidir. Faşist cuntanın başa geçer geçmez giriştiği ve hâlâ sürdürdüğü faşist terörde emperyalizmin bu zaafının hâlâ sürdüğünü, emperyalizmin Şili'de zafer kazanmadığını giderek er geç alt edileceğini gösterir. Şili halkının devrimci mücadelesi sürüyor ve emperyalizmin zehirli başını ezinceye kadar da sürecektir. Şili halkının mücadelesi zafere ulaştığı zaman, Şili'de 11 Eylül öncesi düzen geri gelmeyecektir ondan farklı, daha ileri bir düzen kurulacaktır; demokrasinin ve bağımsızlığın gerçek teminatlarını yeterli ölçüde sağlama bağlamış, karşı devrimin yolunu temelli kesmiş bir düzen.

Bu Kaçıncısı?

İLACA YİNE ZAM GELİYOR

İlaç Patronları Zam İçin Maliyet Masraflarını Hileli Olarak Yüksek Gösterdiler

Kapitalist toplumlarda insan sağlığı da sömürü alanlarından biridir. Ülkemizde bu gerçekliği tüm netliğiyle görmek mümkündür. Türkiye'de ilaç fi[...]na son bir yıl içinde dö[...]ş kez zam gelmiştir. Bu yetmiyormuş gibi eğer kalp hastası ya da şeker hastası iseniz sizin için hayati önem taşıyan ilaçları da bulamazsınız. Zaten, eczanelerde bugün ilaç yerine parfüm, plaj malzemesi satar olmuşlardır.

Son olarak ilaç patronları tekrar zam istemişlerdir. Zam isteklerine gerekçe olarak da ambalaj fiyatlarındaki fiyat yükselmesini göstermişlerdir. Ancak, ilaç firmalarının fatura[...]celendiğinde 1977 yılı Eylül ayında sadece ambalaj masrafı olarak ilaç patronlarının gerçekte oladan çok daha yüksek masraf gösterdikleri ortaya çıkmaktadır.

İlaç patronları şimdi aynı gerekçeyle yüzde 80'ne varan yeni bir zam isteminde bulunmuşlardır. Buna rağmen ambalaj faturaları kendilerinden istendiği hal de faturaları göstermekten kaçmışlardır.

Türkiye'de ilaç sanayiini elinde tutan bir iki şirket vardır. Bu demektir ki, insanların sağlıkları bir iki ilaç patronunun insafına (!) terkedilmiştir. İnsanın en değerli yanı olan sağlığı patronların eline bırakılamaz. Yıllardan beri süren ilaç sömürüsüne köklü bir çözüm bulunmalıdır. İlaç üretimi kendi tatlı kârlarından başka bir şey düşünmeyen tekellerin elinden kurtarılmalı, devletleştirilmelidir.

SİNE-SEN DİSK'e katıldı

● EMEKÇİLERIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ YOLUNDA YENİ BIR ADIM

Yurdumuzda sinema alanında kafa ve kol emeği harcayarak hayatlarını kazaan sinema emekçilerinin ileri kesimini temsil eden SİNE-SEN, DİSK'e katılma kararı almıştır. 7 Ağustosta oybirliği ile alınan karar DİSK Yürütme Kurulu Başkanlığına sunulmuş ve çok olumlu karşılanmıştır.

Konuyla ilgili olarak SİNE-SEN tarafından çıkarılan basın bülteninde «Sinema emekçisinin ekonomik - demokratik mücadelesini sermayeye peşkeş çekmek amacındaki sarı sendikalar işçi sınıfının gelişen mücadelesi karşısında yok olacaklardır. SİNE-SEN sorunlara işçi sınıfının biliminin ışığında çözüm yolları aramaktadır. Bu nedenle SINE-SEN sınıf ve kitle sendikacılığın ilkelerinden en ufak bir taviz vermeyecektir.» denilmektedir.

Sinema emekçilerinin sömürüyü sınırlandırma ve ortadan kaldırma mücadelesi DİSK çatısı altında daha da güçlenerek yayılacaktır.

Bafa Gölü devralındı

Yıllardır Bafa gölünü babalarının çiftliği gibi kullanıp göl sakinlerini haraca kesen, zaman zaman cinayetler işleyen göl ağalarının işgaline nihayet son verildi. Bafa Gölü göl ağalarından devralındı. Köyişleri ve Kooperatifler Bakanı Ali Topuz gölün balıkçılık tesislerinin bir kooperatife kiralanabileceğini söyledi.

Gölün üretim imkânlarının kooperatif adı altında yeniden özel çıkarlara peşkeş çekilmesini önlemek için, kurulacak kooperatifte üreticilerin demokratik ve etkin denetimi mutlaka sağlanmalıdır. Kooperatif işlemiyor bahanesiyle sonradan özel kiracıların devreye sokulması teşebbüsleri de mutlaka engellenmelidir.

Öte yandan gölün eski «sahip»leri kendilerine ödeneceği bildirilen istimlâk bedeli 28 milyon lirayı az bulmuşlardır. Ağalardan biri bunun «iki daire parası» olduğunu söylemiştir. Adamların nasıl yaşadıkları, ne tür evlerde oturmaya alışık oldukları bundan da anlaşılıyor!

Aslında hata hükümetindir. Yıllardır göl sakinlerinin çıkarlarını hiçe sayıp gölden bunca zenginlik sızdıran sömürücü açıkgözlere hiç bir istimlâk bedeli ödenmemeliydi. Hükümet kimin parasını kime ödüyor? İstimlâk ödeme kararından dönülmeli, göl ağalarına bir kuruş bile ödenmemelidir.

Gerçeğe mektup

«GERÇEK»Çİ KARDEŞLERİMİZ,

Unutmayın ki bizler, dünyanın hünerli insanları, sizlerin yanındayız. Hepimizin içi yanıyor özgürlüğümüz için. Ama yılmıyoruz. Gittikçe daha kuvvetleniyoruz, bileğimiz balyozlaşıyor, ağırlaşıyor.

Bilinmeli ki savaşımız zor ve güç olacak. Zira kapitalizm vijdansızdır, acımasızdır. Lakin biz güçlüyüz, bileğimiz yumruğumuza destek olacaktır. Hep birlikte yüzkarası faşizme indireceğiz. Serseme çevireceğiz onun kafasını, yaptıklarına pişman ettireceğiz.

Arkadaşlar, savaşalım! Babamızın hakkı için, emekçi kardeşlerimizin alın terleri için. Yoksa kanına ve canına acımıyarak öne atılan şehitlerimizin kemikleri sızlayacak.

Azsınlar, azsınlar, ama unutulmamalı ki yaratıcılık gücü yalnız emekçilere aittir. Zaten kapitalistleri her gün öldüren şey emekçinin alın teridir. Zehir olup onların bağırsaklarında dolaşıyor.

Bütün gücümüz ve insanlık sıfatımız eme[...]çinin eseridir.

Gün olsun, Devran dönsün, Umut yetişsin!

Yaşasın Anti-faşist Mücadelemiz!

Yaşasın Tüm Emekçiler, İlericiler!

Yaşasın Faşizme Yol Vermeyen Kahramanlarımız!

Emperyalist Fransa'dan
Bir Emekçinin Emekçi Oğlu:
Z. Abidin

Eskişehir'de Faşistler Halkevine Saldırdı

Halkevi Eskişehir'de demokratik kuruluşlar içinde önemli bir saygınlığa sahip. Kurulduğu günden beri çeşitli kültür ve sanat çalışmalarıyla uğraşıyor. Halk müziği, folklor, tiyatro, spor vb. faaliyetleri ilgiyle izleniyor. Çeşitli toplum kesimlerinden insanlar, öğretmenler, işçiler, öğrenciler, memurlar Halkevinin çalışmalarına omuz veriyorlar.

Yöneticiler bu yılın başında şubeyi şehrin en işlek caddesine, Hamamyolu'ndaki büyük bir binaya taşıyorlar. Çalışmalar burada daha bir yoğunluk kazanıyor. Ama bu caddenin bir özelliği var: Ülkücü faşistler buraya Ergenekon caddesi adı vermişler. Ve da kurtarılmış bölge ilan etmişler. Cadde üzerinde terör estiriyorlar. Yüze yakın ilerici kişinin caddede saldırıya uğradığı biliniyor. Amaçları belli.

Faşistler Halkevi gibi yığınsal bir kuruluşun bu caddede faaliyetine tahammül edemiyorlar. Bir süre binaya gelip gidenleri tehdit ediyorlar. Ancak bunun fayda vermediğini görünce 26 Ağustos'ta 70 kişilik bir grupla binaya saldırdılar. Ancak saldırıları üyeler tarafından püskürtüldü ve saldırganlardan dördü ise ÜGD'de yakalandı. Mahkeme bu kişileri hemen tutukladı. (Yöneticiler konuyla ilgili olarak basına ilişkin açıklamayı yaptılar:)

● BASINA AÇIKLAMA

Halkevi Şubemiz evvelki gün akşam 60 - 70 kişilik faşist sürüsünün saldırısına uğramıştır. Faşistler halkevinin kapı ve pencerelerini kırmışlar, üyemiz Muhittin Aytepe'yi yaralamışlardır.

Üyelerimizin halk müziği çalış[...]yaptığı esnada saldırılm[...] can kaybını önlemiştir. Ancak daha sonra toparlanan arkadaşlarımız bu saldırgan grubu geri püskürtmüştür. Halkevimizin 3 taraftan kuşatılması planlı bir saldırı olduğunu kanıtlamıştır. Nitekim olay yerinde teşhis edilenlerden dört faşist, ülkü ocaklarında yakalanmışlardır. Tutuklanan saldırgan ülkücüler şunlardır: 1. Suat Ülkütanır, 2. Murat Büyükzorlu, 3. Mustafa Aksoy, 4. Mustafa Aksa.

Halkevimiz Köprübaşı'nda ve Hamamyolu'nda yoğunlaşan faşist saldırılara karşı önlem alınması için Valilik makamına gerekli ikazı yapmıştı. Ancak görünen o ki somut delile dayalı ikazımıza rağmen yöneticiler gerekli önlemleri almamışlar ve faşistlerin saldırısına zemin hazırlamışlardır.

Ülke genelinde olduğu gibi ilimizde de halkımızı tedirgin eden anarşinin kaynağının MHP ve onun yandaşı ÜLKÜCÜ kuruluşlar olduğu son olaylarla bir kez daha kanıtlandığı halde bu saldırgan kuruluşların kapatılmaması, demokrasi adına bir handikaptır. İlerici kuruluşlar örneğin SGB ve İGD üyeleri afiş astığı için kapatılırken, canilerin karargâhı olan Ülkücü kuruluşların kapatılmamasını izah etmek herhalde sayın Valimizce kolay izah edielmeyecektir. Bu nedenle bir kez daha belirtiyoruz, anarşinin önlenmesinin ilk şartı faşist kuruluşların kapatılmasıdır. Aksi halde çok geç kalınmış olacaktır.

Eskişehir Halkevi
Başkanlığı

JANDARMA KARAKOLUNDA CİNAYET

Diyarbakır (ÖZEL)

Doğuda jandarma baskısı, cinayet ve işkenceler artık kanıksanmaya başlandı, bu tür olaylar sıradanlaştı.

19.8.1978 günü Diyarbakır'ın merkez Süleymaniye köyüne silah ve mahkum aramak bahanesiyle baskın yapan jandarmalar, dağıtımlardaki aralıktan istifade ederek köyüne uğrayan Muzaffer Polat adlı beş aylık bir askeri karakola getirmişler, falakaya yatırarak kıyasıya dövmüşlerdir. Bu hunharca dayağa dayanamayan genç hayatını kaybetmiştir. Aynı gün karakolun tüm personelinin yerleri değiştirilmiştir.

Evet... Gerçekten Doğuda bu tür olaylar artık sıradanlaştı. Nerdeyse haber olma özelliklerini kaybedecekler. Ama biz yazmaya devam edeceğiz. Ta ki kapalı gözler açılana dek...

balık işçileri anlatıyor

● BALIK EMEKÇİLERİNİN ÇALIŞMA VE YAŞAM KOŞULLARI

Tekin SAT

BALIK EMEKÇİLERİ ÇALIŞMA VE YAŞAM KOŞULLARINI ANLATIYORLAR

Türkiye'nin üç yanı denizlerle çevrili. Buna rağmen baklıçılık yurdumuzda hâlâ geri mi geri. Büyük ölçekli baklıçılık her yerde birkaç mahalli balık ağasının elinde hem üreticiyi, hem tüketiciyi sömürme aracı olarak kullanılıyor. Böylece halka bol ve ucuz balık yedirip hayati protein ihtiyacını karşılama imkanları heba edilip gidiyor. Öte yandan balık emekçileri yurdun en örgütsüz, bu yüzden de sahipsiz emekçileri arasında yer alıyorlar.

Yurdumuzda hayatını balıkçılıkla kazanan emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarına ışık tutacak bir röportajı yayınlıyoruz.

Gerçek — Adınız, soyadınız?

Cevap — Necati Yeşil.

Gerçek — Evli misiniz?

Cevap — Evet. Hem de üç çocuğum var.

Gerçek — Balık motorlarında sürekli olarak mı çalışıyorsunuz?

Cevap — Evet.

Gerçek — Saat kaçta işe başlıyor, kaçta işi bırakıyorsunuz?

Cevap — Sabah saat 3.00'ten akşam saat 22.00'ye kadar çalışırız. Bazen de karides bulunduğunda gece gündüz çalışıyoruz.

Gerçek — Aylıkla mı çalışıyorsunuz?

Cevap — Evet, aylıkla çalışıyoruz.

Gerçek — Aylık kaç lira alıyorusunuz?

Cevap — Geçen yıl 2500 lira idi. Direniş yaptık, 3000 liraya çıkardı. Bu yıl motorlar daha çalışmadı.

Gerçek — Bu para geçinmenize yetiyor mu?

Cevap — Yetmiyor. Günden güne hayat pahalandığı için, aylığım zaten sabit, yetmiyor.

Gerçek — Sendikalı mısınız?

Cevap — Hayır.

Gerçek — Sendikalı olmak istemez misiniz?

Cevap — İsteriz. Çünkü sosyal haklarımızı alabilmek için sendkalarda birleşmek çok iyi olur. Çalışma saatimiz zaten belirsizdir. Bazı günler oluyor 24 saat çalışıyoruz.

Gerçek — Denizde balık tutarken hangi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

Cevap — Deniz fırtınalı olduğu zaman bile çalıştırılıyoruz. Kışın ortasında. Üstelik karaya çıktığımızda balığı yıkama, balığa buz getirme, sandıklara koyma gibi işleri de biz yapıyoruz.

Gerçek — Kışın çalışıyoruz dediniz. Kış elbiseleri verilmiyor mu size?

Cevap — Hayır verilmiyor. B[...]den.

Gerçek — Çalıştığınız zaman süresinde izin kullanıyor musunuz?

Cevap — Kesin bir şey yok. Patron istediğini izine gönderir.

Gerçek — Peki, o kadar zor şartlarda çalışıyorsunuz... Örneğin sendikasız, sigortasız... Bunun çözüm yolunu hiç düşündünüz mü?

Cevap — Düşündük. Tabiî tüm balık işçisi arkadaşlarla tek bir sendika etrafında örgütlenip patronların karşılarına dikilmeliyiz.

SPOR

Meksika Dünya Güreş Müsabakalarında Yine Niçin Sonuncu Olduk?

Türkiye katıldığı Meksika dünya güreş yarışmalarında hiç bir başarı gösteremeyerek yine sonuncu olmuştur. Her yarışma öncesinde büyük gürültülerle yarışmalara gönderilen takımlarımız birkaç kişisel başarı hariç genellikle rakipleri karşısında yenilerek ülkelerine dönerler. Ülkemizdeki sporun başarısızlığı sporcuların kabiliyetine bağlanamaz. Bu durum, ülkemizin geri bir kapitalist ülke olmasından kaynaklanmaktadır. Ülkemiz sadece sporda değil, pek çok konuda da hep gerilerde kalmaktadır.

Öte yandan sosyalist ülkelere baktığımızda, sosyalist ülkelerin sporcularının sporun hemen her dalında büyük başarılar elde ettiklerini görüyoruz. Çünkü sosyalist ülkelerde her şey gibi spor da tutarlı bir program çerçevesinde ele alınır ve ciddi bir çalışma olarak görülür. Dolayısıyla Sosyalist ülkelerin sporda kazandıkları başarı aynı zamanda sosyalizmin, sosyalist çalışma ve yaşam tarzının başarısıdır.

Biz ne kadar sporcularımızı vatan-millet şarkılarıyla uğurlarsak uğurlayalım, spordaki sonuçlarımız bu gidişle her zaman başarısız olmaya mahkumdur. Çünkü, sporcularımız hiç bir teknik gelişmeden yararlanamamakta, hattâ doğru dürüst gıda bile alamamaktadırlar. Sadece yarışma öncesinde birkaç günlük kamplarla başarıya ulaşmak hayaldir. Son uluslararası Meksika güreş yarışması bunun en son örneğidir.

Düzce-Çilimli Demokratik Kültür Derneği kongresini yaptı

Düzce çevresinde emekçi halkın sorunlarının çözümünü kendilerine görev edinen demokratlar, ilericiler ve işçi sınıfı sosyalistleri Çilimli Demokratik Kültür Derneği kongresinde yönetime seçilmişlerdir.

Kongrede Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Sakarya örgütü ve Düzce örgütü nün başarı mesajları okunmuştur.

Seçim sonrası görev bölümü yapılmıştır. Başkan İhsan Yavuz, Yazman: Fehim Öztürk, Sayman: Ünal Karağıç, Üye: Akif Bayak, Üye: Cemil Tınaz.

ARI BİSKÜİT FABRİKASINDA DİRENİŞ

İşçiler, İşveren ve Sarı Sendikaya Karşı Direnişe Geçti

GERÇEK Muhabiri
Ulvi Can

İstanbul'daki ARI Bisküvi fabrikası işçileri, ikramiye ve diğer sosyal haklarını savsaklayarak toplu sözleşmeyi ihlal eden işverene karşı topluca direnişe geçtiler. İşçilerin üyesi olduğu Tek-Gıda İş sendikası ise bu haklı direnişte onları yalnız bırakarak patron işbirlikçisi yüzünü bir kez daha gösterdi.

Şimdi ARI fabrikasında üretim durdu. İşçilerin fabrikanın duvarlarına ve kapısına astıkları karton ve bez pankartlarda şunlar yazılı: «Bu işyerinde direniş var.» «Sarı sendika ve Türk-İş işçi sınıfına ihanet ediyor!», «Yaşasın işçilerin eylem birliği.» «İşçiler kardeş patronlar kalleştir.» «En doğal hakkımız ikramiyeyi söke söke alırız.»

GERÇEK gazetesi direnişteki işçileri ziyaret ederek haklı mücadelelerinde yanlarında olduklarını kendilerine belirtti. Temsilci arkadaşla şunları konuştuk:

GERÇEK — Fabrikada kaç işçi çalışıyor, kaçı direnişe katıldı?

CEVAP — 500 kişi çalışıyor. Hepimiz direnişe katıldık.

GERÇEK — Direnişin sebeplerini ve nasıl başladığını anlatırmısınız?

CEVAP — Patron toplu sözleşmede yer alan haklarımızı vermeyi hep savsaklıyordu. İki gün sonra bayram var. 25 Ağustos'ta verilmesi gereken ikramiyelerimiz verilmedi. 29 Ağustos'ta da avanslar verilecekti, verilmedi. İşveren her zaman toplu sözleşmeyi ihlâl ediyor. Sosyal haklarımız hiç asıl tarihinde ödenmez. Üç buçuk kuruş parayı almak için iki gün kuyrukta beklersiniz. Et kuyruğu gibi...

GERÇEK — Hangi sendikaya bağlısınız?

CEVAP — Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş sendikasına...

GERÇEK — Sendika direniş karşısında nasıl tavır takındı?

CEVAP — Sendika grevi desteklemiyor. Bizi yalnız bıraktı. Altı gün oldu direnişe çıkalı, daha buraya uğramadı bile. Zaten durumumuzun sorumlusu sendika merkezidir.

Sendika işverenle anlaşma içinde, hep haklarımızdan taviz veriyor.

GERÇEK — Son olarak iletmek istediğiniz bir şey var mı?

CEVAP — Tek bir yumruk halinde sonuna kadar mücadele edeceğiz. Patron bayramımızı zehir etti bize... Ama biz 500 aileyiz, bayramı da burada yapacağız!

GERÇEK — Arkadaşlar direnişinizde sonuna kadar yanınızdayız, başarılar!

Kars fırın işçileri işverenleri dize getirdi

● İŞÇİLERE İLK KEZ SOSYAL HAKLAR SAĞLANDI

Yaklaşık 1,5 yıldır, inat edip, Toplu İş Sözleşmesi oturumuna katılmayan 6 Ekmek Fabrikasının sahipleri, DİSK Gıda-İş Sendikasının Kars Şubesi üyesi fırın işçilerinin 5.8.1978 tarihinde gece 01.00'de başlattıkları grev karşısında dize gelmişlerdir.

Grevin yapılacağına inanmayan işverenler keyifli keyifli işyerlerine gelirken «GREV» yazıları ile karşılaşınca apışıp kalmışlardır. Vahşi gelenekli işveren olduklarından, bilinçsizce sağa-sola koşmuşlar, sendika yöneticilerine ve grevdeki işçilere saldırmaya kalkışmışlardır. Netice alamayacaklarını anlayınca da, «Bu grev kanunsuzdur!» yaygarasını kopramışlardır. Yaygaraya CHP'li Belediye Başkanı Muzaffer Selçuk da katılmıştır. Elbirliği ile Kars Gıda-İş Sendikası yöneticilerini emniyete şikayet etmişlerdir.

Karakol'da ifadeleri alınan sendika yöneticileri, sendika avukatları ile birlikte, vali Orhan Pirler başkanlığında Emniyet Müdürlüğünde yapılan toplantıya katılmışlar, işverenlerin ve Belediye Başkanının iddialarını reddederek grevin yasal olduğunu söylemişlerdir.

Uzun ve tartışmalı geçen toplantı, anlaşma ile sonuçlanmıştır.

Tarafların karşılıklı imzaladıkları Toplu İş Sözleşmesinde fırın işçilerinin yövmiyelerine 1. yıl 50, 2. yıl 50 lira zam yapılmıştır. Birçok sosyal haklar ilk defa sağlanmıştır. İşçiler, bundan sonra hafta tatili de yapacaklardır.

Anlaşmanın sağlanması ile, greve giden Gıda-İş üyesi 70 fırın işçisi saat 13.00'de grevi kaldırmışlardır.

Bafra'da Tekel işçileri ergeç «sarı sendika» çemberini kıracaktır

Türk - İş'in toplumsal antlaşmasından sonra Tek-Gıda İş'in Tekel işyerlerinde çalışan işçileri kapsayan toplu sözleşmeye göre Mart 1978'den bu yana doğan alacakların ödenmesi sırasında yarısına sendikanın «Sendika aidatı, sosyal tesisler, bağış» biçiminde hak sahibi işçinin bilgisi dışında el koyarak kesmesi Bafra'daki işçilerin tepkisine yol açtı.

İşçiler 17-18 Ağustos 1978 günleri kısa aralıklarla pasif direnişler yapmışlardır.

Bu tepki karşısında iş yerine gelen sendika yöneticilerine «bizi sattığınız yetmiyor gibi şimdide emeklerimize sendikaca el koyuyorsunuz. Artık size itimadımız kalmadı. Tek Gıda-İş'ten ayrılıp, DİSK çatısı altında örgütleneceğiz» diyerek kovmuşlardır.

Uyuşmacı sendika üyeleri de işçilerin o anki tepkilerini yumuşatmak için sözde sendikacıları eleştiren bir bildiri dağıtmışlardır.

İŞÇİ KARDEŞ

Aylardır merakla beklediğimiz tekel genel müdürlüğü ile bağlı bulunduğumuz TEK GIDA-İŞ sendikası arasında yapılan 8. dönem toplu iş sözleşmesi içinde bulunduğumuz şu günlerde bütün acı gerçekleriyle önümüze seriliyor.

Nedir bu acı gerçekler; sıralayalım.

1 — Bu sözleşme ile işçinin eline hemen geçmesi lazım gelen parasal ve sosyal haklar önümüzdeki tarihlere erteleniyor. Buna örnek yakacak yardımının yarısı ekim ayının ilk haftası diğer yarısı aralık 1978 son haftasında ödenecektir. Yani işçi 2000 TL. ile kış ortasına kadar üşümeden gelmeye mecburdur. Buna karşılık işçilerden kesilen paralar 1 mart 1978 tarihinden itibaren uygulamaya sokuluyor.

2 — İşçiye verilen haklar taksitlere bağlanmasına karşın işçiden yapılacak kesintiler toplam tek kalemde ve geçtiğimiz tarihlerden itibaren oluyor. Şöyle ki;

a) İşçiler yemek bedellerini zamlı olarak ancak 1 Ağustos 1978 tarihinde,

b) Sigaraların bafra sigarası olmasına ait hüküm 1 Eylül 1978 tarihinden geçerli oluyor da!

İşçinin sendikaya her ay verdiği dört saatlik üye aidat parası farkını 1 Mart 1978 işçiden kesilen ve 2 TL.'den 5 TL.'ye çıkarılan spor yardımı farklarıyla birlikte 1 Mart 1978'den itibaren kesiliyor.

Sendikamız «Hak verilmez alınır» diyor. Fakat bunu sadece işçiye uyguluyor. Yani işçiden hak alabiliyor. Bunun örneklerini yukarıda vermiştik.

İşçilerden bağış adı altında kesilen paralar sanki işçi bu bağışı yapmaya mecbur imiş gibi hareket ediliyor. TEK GIDA-İŞ sendikasının ana tüzüğünde sendika gelirleri içinde yer alan üye aidatı ve BAĞIŞ konusunda; üye aidatı için mecburi bir hüküm yer aldığı halde BAĞIŞ için mecburiyet hükmü yoktur.

Acaba muakkat çalışan işçiler için yakacak derdi yok mudur? Bunu düşünemeyen sendika görevlileri üşümenin ne olduğunu bilmiyorlar. Nasıl bilsinler kaloriferli dairelerde yakacak sorunu akla gelmiyor demek ki.

Tüm işçi kardeşlerimizi şimdi daha uyanık olmaya hak ettiğimiz paraların bağış adı altında sendikaca yapılan haksız kesintilere karşı hukuk kaidelerinin bize tanıdığı hak ile sendikayı ikaza davet ediyoruz.

İşçi kardeş haklarımızı almak için önümüze çıkabilecek engelleri hep birlikte göğüsleyelim.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİKTE MÜCADELESİ.

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANI SENDİKACILAR.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

GELİBOLU BELEDİYESİNDE DİRENİŞE GEÇEN İŞÇİLER

Gelibolu Belediyesinde Grev

İlhan USLU
Çanakkale Gerçek Muhabiri

Gelibolu ilçesinin halk arasında «deli» namıyla tanınan Nuri Erer adındaki belediye reisi seçimleri 8 yıl aradan sonra kazanması ile, belediyedeki işçi ve memurlardan kendi düşüncesinde olmayanları işten attı. Bunlardan 33'ü işçi, 9'u memur. Memurların Danıştayda açtığı davalardan 2'si hakkında yürütmeyi durdurma kararı mevcut olup, Belediye başkanı tarafından uygulanmamaktadır.

Çanakkale Gerçek Muhabirimiz Gelibolu Belediyesindeki Grevi yöneten: Genel - İş Sendikası Genel Merkez Organizatörü OSMAN MADAKBAŞ ile röportaj yaptı.

Gerçek — Grev öncesi gelişmeleri açıklar mısınız?

O. Madakbaş — Şubat 1978 de Sendikamız ile Belediye arasında toplusözleşme görüşmeleri başladı. Uzun süre Belediye reisinin bu görüşmeleri engelleyen tutumu nedeniyle 16 Mayıs'a kadar gelindi ve 16 Mayıs'ta görüşmeler uyuşmazlıkla son buldu. Ertesi gün Grev ilanı asıldı.

Gerçek — Grev nedenlerini sayabilir misiniz?

O. Madakbaş — Toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla son bulması ve sendikamız üyesi işçilerin işten atılmalarını grevin nedenleri olarak sayabiliriz.

Gerçek — Şu andaki durum nedir?

O. Madakbaş — Grev uygulanmaya başlandığı 15 Ağustos Salı gününden itibaren Belediye başkanı tamamen kanuna aykırı olarak grev kırıcılığı yapma yoluna sapmıştır.

Aynı zamanda Belediye Başkanı kamuoyunu yanıltmak için asılsız beyanlarda bulunmaktadır.

25 Ağustos 1978 tarihinde, halka hitaben yaptığı konuşmasında işçilerin 4800 (Dörtbin sekizyüz) TL. net maaş aldığını iddia etmiştir. Aslında bordrolardan da sabit olduğu gibi işçiler o tarihe kadar 2200 TL. net maaş almakta idiler. Bu ödendiği söylenen «4800» TL.-lik maaşlar sendikasız olan ve greve katılmayan işçilere yeni verilmiştir.

Bu yalan beyanlarla kamuoyu aldatılmadı. Gelibolu Halkı kör, sağır, dilsiz değil. İşçilere halkın ilgisi ve desteği günden güne artmaktadır. Hatta bu ilgi tüm Çanakkale ilini sarmış. Ayvacık'tan, Yenice'den ve diğer ilçelerden gelen heyetler grevci işçileri maddi ve manevi desteklediklerini ve onların bu en yüce emek savaşımında sonuna kadar yanlarında olduklarını açıklamaktadırlar.

Gerçek — Şu andaki istemleriniz nelerdir?

O. Madakbaş — Şu andaki istemlerimizi şöyle sıralayabiliriz:

1 — İşten atılan tüm işçilerin yeniden işe alınmaları ve iş güvenliklerinin sağlanması.

2 — 4800 TL. net maaş ve bazı sosyal hakların verilmesi.

«Kime Söyleyelim, Bu İşte Kimin Patron Olduğu Belli Değil»

İzmir Kemeraltı burası. Binlerce genç işçi ve çırağın çalıştığı yer. Konfeksiyon ve kundura imalathaneleri çoğunluktadır burada. Yerin altında yüzlerce rutubetli, havasız, her an çökmeye hazır çok eski dükkânlardır bunlar.

6 ila 7 yaşından tutun da, 8, 9, 10 yaşında çocuklar bile çalıştırılır bu dükkânlarda. Anayasanın filanca maddesi 16 yaşından küçük çocukların çalıştırılamayacağını yazsın varsın. Burjuvazi bunun da kolayını bulur. «Onlar zaten işçi-çırak değillerdir. Onlar öğrenci (!), dirler. Meslek öğrenmektedirler bu okullarda.» Öyle okullar ki en büyüğü 4 - 5m²lik loş, havasız, rutubetli, üstelik her an yıkılmaya hazır. Bu okulların sınıflarında benzol, zamk, rutubet ve ter kokusu hakimdir.

İşte, bizim genç işçi-çırak, burjuvazinin ise öğrenci dediği bu genç arkadaşlarla konuşup sorunlarını yansıtmaya çalıştık.

GERÇEK: Kendini tanıtır mısın?

— Ahmet Yolac, 23 yaşındayım. Kundura işçisiyim.

GERÇEK: Kaç yıldır çalışıyorsunuz?

— Sekiz yıldır.

GERÇEK: Ailende senden başka çalışan var mı?

— Annem, babam öldü. Diğer altı kardeşim de kendi başlarının çaresine bakıyor. Ben yalnız yaşıyorum.

GERÇEK: Günde kaç saat çalışıyorsun?

— Sabah saat 8'den akşam 11'e kadar yani 15 saat. İşlerin sıkışık olduğu zamanlar daha fazla çalışıyoruz.

GERÇEK: Sigortanız var mı?

— Ne gezer. Bu kundura yapımında çalışan işçilerin içinde sigortalıyı az bulursun.

GERÇEK: Ustaya söylemiyormusun sigortalı yapması için?

— Kime söyleyelim. Bu işte kimin patron olduğu belli değildir ki. Bizim dükkânında çalıştığımız usta da mal verdiği patrona bağlıdır. Ustaya (Bizi çalıştırana) asıl sermayeyi veren odur. Onu kendisine borçlandırmış ve borcunu ayakkabı olarak ister. Usta da ona ayakkabı yetiştirmeye çalışır. Asıl parayı sermayeyi veren patronlar kazanır. Ustanın bu patrona borcu hiç bitmez. Ama yine de bizden çok kazanırlar. Sigorta yaptırmazlar.

GERÇEK: İş kazası olur mu?

— Bizim meslekte çok yanan oldu. Çünkü kullandığımız yapıştırıcılar çabuk tutuşur. Çalıştığımız yer burası, görüyorsun kışın çok nemli olur. Her tarafımız sızlar, Dam akar...

GERÇEK: Ne kadar ücret alıyorsun?

— Haftalık 800 TL.

GERÇEK: Yetiyor mu?

— Et yemessen, meyva yemezsen, üst baş almazsan yetmez ama idare edilir.

GERÇEK: Gelecekle ilgili düşüncelerin var mı?

— İnsan bir şeyler düşünüyor ama, para olmadı mı hayâl oluyor.

GERÇEK: Peki Ahmet arkadaş, bütün bu sorunlardan bir çıkış yolu, çözüm var mı?

— Birleşmek, tek tek patron bitini bile vermiyor. İşçilerin öncelikle birleşmeleri gerektiğine inanıyorum.

GERÇEK: Son olarak bizden bir isteğin var mı?

—Elbette, sorunlarımızı yazmanıza çok sevindik ama, bundan sonra daha sıkı ilişki kurmak isterim. Buraya ilk defa birileri gelip bizim dertlerimizi dinledi. Sağolun, Her hafta gazetemi isterim.

«OKUMAK ISTEMEM MI HIÇ ABI, ANAM, BABAM OLSAYDI...»

GERÇEK: Adını söyler misin?

— Recep Dönmez.

GERÇEK: Recep, seninle konuşup gazetede yazacağız. Konuşmak ister misin?

— İsterim.

GERÇEK: Kaç yaşındasın. Kaç senedir çalışıyorsun?

— 11 yaşındayım. 10 yaşından beri çalışıyorum.

GERÇEK: Ailende senden başka çalışan var mı?

— Annem. Babam yok. 4 kardeşim var. Abimin kolu sakat, konuşamıyor, diğerleri benden küçük. Anneannem bakıyor onlara. Bir de teyzem var. O da çalışıyor.

GERÇEK: Hiç okula gittin mi?

— İlkokulu yeni bitirdim.

GERÇEK: Daha okumak ister misin?

— Okumak istemem mi hiç abi, anam, babam olsaydı...

GERÇEK: Haftalık ne kadar alıyorsun?

— 50 TL. Ayda 200 TL. ediyor. Yol paramı veriyor usta, yemek de buradan.

GERÇEK: Az değil mi?

— Az.

GERÇEK: Recep, daha iyi yaşamak için neler yapmamız gerek, hiç düşündün mü?

— Daha iyi yaşamak için çok para lâzım. Babam olsaydı ona daha çok para verirlerdi. Fakir olmazdık.

Erdemir'de Yine Bir İşçi Öldü!

Zonguldak GE[illegible] Muhabiri Ergün ÇOLAK bildiriyor — 27.8.1978 günü Ereğli Demir-Çelik Fabrikası'nın Sıcakhaddehane bölümünde Metin AKÇABELEN adlı işçi, kaynar durumdaki su kazanına düşerek feci şekilde öldü.

Metin AKÇABELEN adlı işçinin ölümüyle sonuçlanan olaydan sonra; Sıcakhaddehane bölümünde çalışan işçiler, çalıştıkları yerdeki işgüvenliğini sağlayıcı önlemlerin yetersiz olduğunu ileri sürerek, Maden-İş 9. Bölge [illegible]liği'nden işin dur[illegible]masını istediler. İşçilerin istemi üzerine olay yerine giden Maden-İş 9. Bölge Temsilcisi Cevdet YILMAZ, işçilere işi bırakmaları için çağrıda bulundu. Yapılan çağrı sonucu işçiler, Sıcakhaddehane bölümünde 7 saatlik işi durdurma uygulamasına geçtiler.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: ASAL OFSET — Baskı Tarihi: 10 EYLÜL 1978